

Mikäli maa-ainesten ottaminen ei täytä kotitarveoton ehtoja, on ottamiseen haettava maa-aineslain mukainen lupa. Luvan aineiden ottamiseen myöntää kunnan määräämä viranomainen. Ellei lupaa haeta, on kunnan valvontaviranomaisella oikeus keskeyttää työ.

Lisätietoja:

Laitilan kaupunki (02) 85 011

- Ympäristösihteeri

Mynämäen kunta (02) 4376 600

- Rakennustarkastaja

Pyhärannan kunta (02) 8383 400

- Rakennustarkastaja

Lounais-Suomen ympäristökeskus
(02) 525 3500

VANHOJEN SORANOTTOALUEIDEN KUNNOSTUSPROJEKTI

PL 25 / Keskuskatu 30

23801 Laitila

puh. (02) 8501 6351, GSM 050 388 15 80 fax. (02) 856 790

Email: krista.makela@laitila.fi

**Elinvoimaa
EU-ohjelmista**

KOTITARVEOTTAJAN OPAS

Maanomistajalla on rajoitettu oikeus hyödyntää maillaan olevia maa-ainesvaroja. Kotitarveottajan on tunnettava toimintaa ohjaavat säännökset ja tiedostettava vastuunsa toimintansa vaikutuksista lähiympäristön pohjaveden laatuun ja maisemakuvaan.

Kiven, soran, hiekan ja mullan ottamiseen on pääsääntöisesti haettava maa-aineslupaa. Poikkeuksena on ottaminen omaa kotitarvekäyttöä varten.

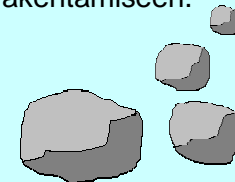
Kotitarveotolla tarkoitetaan maa-ainesten **omaa** tavanomaista ottamista **asumiseen** tai **maa- ja metsätalouteen**.

Oma tavanomainen kotitarveotto voi tapahtua vain omalla maalla ja ottajana voi yleensä olla vain yksityishenkilö.

Maa-aineksien käytön tulee liittyä rakentamiseen tai kuluyhteyksien ylläpitoon ja ottamisen on pysyttävä määrältään vähäisenä.

Tavanomaisena kotitarvekäyttönä **ei pidetä** esimerkiksi maa-aineksien ottamista metsäteiden rakentamiseen.

(MAL 4§)

Toiminnan luvanvaraisuus

Kotitarveottoon ei tarvita maa-aineslupaa, mutta ottamisesa sovelletaan maa-aineslain määräyksiä mm. ottamispaikan sijoittamisessa ja jälkihoidossa.

▪ POHJAVEDEN SUOJELU

Kotitarveotto ei saa pohjavesialueilla aiheuttaa *pohjaveden laadun vaarantumista*. Pohjaveden pinnan päälle on aina jätettävä riittävä, yleensä *3-4 metrin suojakerros*. Mikäli pohjaveden päällä oleva hiekka- ja sorakerros on luokitellulla pohjavesialueella *alle 5 metriä*, ei ottotoiminta ole todennäköisesti mahdollista ilman veden likaantumisen- tai pilaantumisvaaraa. Lähele pohjavettä ulottuva kaivaminen luokitellulla pohjavesialueella edellyttää ympäristölupaviraston lupaa.

▪ OTTAMISPAIKAN SJOITTAMINEN JA AINESTEN KÄYTTÖ

Ottotoiminnan vahingolliset vaikutukset *luontoon ja maisemakuvaan* on pyrittävä pitämään mahdollisimman vähäisinä ja maa-ainesesiintymää on hyödynnettävä *säästeliäästi ja taloudellisesti*. Toiminnasta ei myöskään saa aiheutua asutukselle tai ympäristölle vaaraa tai kohtuullisin kustannuksin vältettävissä olevaa haittaa.

▪ KOTITARVEOTTO YHTEISALUEILLA

Kiinteistömuodostamislain mukaisilla yhteisalueilla aineksia ei saa edellä mainitun lisäksi ottaa siten, että siitä aiheutuu *kauniin maisemakuvan turmeltumista, luonnon merkittävien kauneusarvojen tai erikoisten luonnonesiintymien tuhoutumista, vahingollisia muutoksia luonnonolosuhteissa tai luokitellun pohjavesialueen veden laadun tai antoisuuden vaarantumista*. Voimassaolevan yleiskaavan tai oikeusvaikutteisen asema-kaavan alueella on lisäksi katsottava, että ottaminen ei vaikeuta alueen käyttämistä kaavassa varattuun tarkoitukseen eikä turmele maisemakuvaa.

Kotitarveottajan on ilmoitettava kunnan valvontaviranomaiselle ottamispaikan sijainti ja arvioitu ottamisen laajuus, kun alueelta *on otettu* tai *on tarkoitus ottaa* enemmän kuin **500 kiintokuutiometriä** maa-aineksia.

Ottamisalueen jälkihoito

Jälkihoidolla tarkoitetaan ottamisen aikana tai sen päättyttyä tehtäviä toimenpiteitä, joilla vähennetään ottotoiminnan haitallisia vaikutuksia ympäristöön ja maisemaan.

Jälkihoitoon kuuluu:

- Ottamisalueen siistiminen rojuista ja roskista.
- Rinneluiskien muotoileminen ympäristöön sopiviksi. Suositeltavin luiskakaltevuus on 1:3.
- Tiivistyneen pohjan möyhentäminen.
- Tarvittaessa paljaan maanpinnan verhoileminen uudella pintamateriaalilla, esimerkiksi paikalta kuorituilla pintamailla tai maatuneella turpeella.

Metsittymisen nopeuttamiseksi alueelle voidaan kylvää heinänsiemeniä, esimerkiksi lampaannataa, tai istuttaa kotimaisia metsitystaimia, esimerkiksi mäntyä, pihlajaa tai rauduskoivua. Muotoillut ja pintaverhoillut alueet metsittyvät hyvin myös luonnonsiemennyksellä.

Suosittelavin maankäyttömuoto ottotoiminnan päättyttyä on metsätalous.

